

Temat; CIEMNOŚĆ JEST NIEZWYKŁA!

Dzień Dobry! Dziś zastanowimy się czy ciemność jest taka zła?

Ciekawe kto wygra zabawę w celne rzuty? Porozmawiamy o tym czy ciemność jest niezwykła, mam nadzieję, że ta rozmowa dostarczy Wam wiele uśmiechu i przyjemnych chwil spędzonych wspólnie w domu.

Miłego dnia!

1. „Celne rzuty” – zabawa z elementami rzutu.

Dzieci i rodzice mają woreczki/piłeczki. Rodzic kładzie na dywanie dwie miski. Zaczynamy zawody kto więcej razy trafi do miski w ciągu 1 minuty! Po upływie czasu osoba z największą ilością celnych rzutów wygrywa i zostaje nagrodzona brawami!

2. „Ciemność jest niezwykła!” – rozmowa na temat ciemności i oswajania się z nią na podstawie doświadczeń dzieci i wiersza Ewy Szelburg-Zarembiny Ciemnego pokoju nie trzeba się bać. Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat ciemności i lęków z nią związanych. Następnie czyta wiersz.

Ciemnego pokoju nie trzeba się bać,

bo w ciemnym pokoju czar może się stać...

Ach! W ciemnym pokoju, powiadam wam, dzieci,

lampa Aladyna czasem się świeci...

Ach! W ciemnym pokoju wśród łóżka poduszek

spoczywa z rodzeństwem sam Tomcio Paluszek...

Ach! W ciemnym pokoju podobno na pewno

zobaczyć się można ze Śpiąca Królewną...

Ach! W ciemnym pokoju Kot, co palił fajkę,

opowiedzieć gotów najciekawszą bajkę,

a wysoka czapla chodzi wciąż po desce

i pyta się dzieci: Czy powiedzieć jeszcze?

Przykładowe pytania;

- Dlaczego ciemnego pokoju nie trzeba się bać?
- Jakie postaci z bajek możemy sobie wtedy wymyślić?
- Co wy widzicie, gdy jesteście w ciemnym pokoju?
- Czy to jest miłe? Dlaczego?
- Jaką miłą postać chcielibyście zobaczyć w swoim ciemnym pokoju? Dlaczego?

3. **„Figurki”** – dzieci biegają po pokoju w rytm swojego ulubionego utworu. Po zatrzymaniu nagrania R. mówi: Figurko, figurko zamień się w... – tutaj pada nazwa przedmiotu, zwierzęcia lub rośliny, w zależności od wyobraźni R. Zadaniem dzieci jest przybranie wymyślonej pozy i zastygnięcie w bezruchu na kilka sekund. Po chwili R. ponownie włącza muzykę, a dzieci biegają po pokoju.

4. **Aby rozruszać nieco palce i dłonie możemy wyrecytować wspólnie znaną dzieciom rymowaną pt. „Pięć małych małpek”**. Dzięki takiej zabawie, nie tylko rozwiniemy sprawność motoryczną, ale również udoskonalimy liczenie. Powtarzamy zabawę analogicznie, dopóki wszystkie małpki nie znikną.

Pięć małych małpek (pokazujemy pięć palców)

Na drzewie się bujało (machamy ręką zgiętą w łokciu dłonią do dołu)

Drażniło krokodyla, mówiąc „Złap mnie, złap” („gramy na nosie”)

A ten krokodyl, bardzo był wytrwały (składamy dłonie i płyniemy przed sobą)

Pod drzewem się czaił i jedną małpkę cap (klaszczemy dłońmi, jakby zamykała się paszcza krokodyla)

Ile małpek zostało? 4! (pokazujemy odpowiednią ilość palców)

5. **„Straszidło”** – porozmawiamy z dziećmi o tym, czego się boją, co im pomaga przezwyciężyć strach. Wspólnie wymyślcie, jak może wyglądać strach. Po rozmowie rodzic rysuje na kartce szablon „straszidła” a dzieci wycinają go i ozdabiają plasteliną, kolorowym papierem, gazetą. Po wykonaniu pracy dzieci kończą zdanie: *Moje Straszidło jest straszne, bo...*

6. Karta pracy.

IMIĘ: .....

ZADANIE: Połącz obrazek z jego cieniem.

